

νη, οὔτε αἰτία, οὔτε πονηρὰ τούτου ἔνεκά ἐσιν· ἀλλ' οἱ μὴ χρώμενοι, οἶμαι, ὀρθῶς. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ρ) καὶ περὶ τῆς ῥητορικῆς. δυνατὸς μὲν γὰρ πρὸς ἅπαντας ἐστὶν ὁ ῥήτωρ καὶ περὶ παντὸς λέγειν, ὥστε πιθανώτερος εἶναι ἐν τοῖς πλήθεσιν ἔμβραχυ ς) περὶ οὗτου ἂν βούληται. ἀλλ' οὐδέν τι μᾶλλον τούτου ἔνεκα δεῖ οὔτε τοὺς ἰατροὺς τὴν δόξαν ἀφαιρεῖσθαι, ὅτι δύναιντο ἂν τοῦτο ποιῆσαι, οὔτε τοὺς ἄλλους δημιουργοὺς· ἀλλὰ δικαίως καὶ τῇ τ) ῥητορικῇ χρῆσθαι, ὥσπερ καὶ τῇ ἀγωνίᾳ. εἰ δὲ, οἶμαι, ῥητορικὸς γενόμενός τις, κατὰ υ) ταύτῃ τῇ δυνάμει καὶ τῇ τέχνῃ ἀδικῆ, οὐ τὸν διδάξαντα δεῖ μισεῖν τε καὶ ἐκβάλλειν ἐκ τῶν κ) πόλεων, ἐκείνος μὲν γὰρ ἐπὶ δικαίᾳ υ) χρεῖα παρέδωκεν,

ρ) Meminit huius argumenti, quo rhetorices patroni utuntur ad amouendam atque defendendam ab ea inuidiam, in quam ab aliis adducta male audire et accusari coepit ars dicendi, quod sit ciuitati inutilis, et ridet Sextus Empir. adu. rhet. §. 44.

ς) Cod. Aug. ἐν βραχύ. vitiose.

τ) Articulus τῇ aberat a Codice utroque. Caeterum Ficinus verba ὅτι δύναιντο ἂν τοῦτο ποιῆσαι vertit qui hoc praestare possunt, tanquam haec verba ad rhetores referti deberent, atque οὐκ οἴτινες pro ὅτι scriptum reperisset. Mihi videtur aut particula negandi excidisse, aut pro ὅτι scribendum esse ὅ, τι, ita ut cum eo ἂν coniungatur, hoc sensu; quocumque modo hoc facere possint. Prius tamen magis placet. Serranus: quasi suorum munerum operis praestandis pares esse non possint.

υ) Cod. uterque γενόμενός τις ῥητορικῆς, et κατὰ, quod per Synchysin pro εἶτα καὶ positum est, librarii male mutauerant in κατὰ. Locus autem huic simillimus est apud Isocratem Nicochl. in.

κ) Ficinus: atque vrbe expellere, an legerit ἐκ τῆς πόλεως, incertum est.

γ) Sic scriptum erat in Cod. utroque, neglecto tantum Jota subscripto.